խաւորները կարեւոր են իբրեւ կուռ՝ աւանդուածներուն ուսուցմանը։ Մերուժանի առասպելական վախճանին նման մէկ երկու անջատ դէպքեր, որոնց ուղղը ծանօթ է ստոյգ աղբիւրներէ, անխտիր կ'աւանդուին։ Մինչ լաւագոյն էր կանուխէն ուղղը սորվեցընել Նորուսին։ Տարբական դասընթացքի յարմարցուած գրքիս մէջ անպատեհ կը տեսնուին նաեւ ինչ ինչ ակնարկութիւններ, որոնք մատաղ սրտերու մէջ՝ մանուկ հասակէն ատելութիւն դէպի դրացին կրնան ծնանիլ միայն։

Ա. տարւոյ պիտի յաջորդեն Բ. եւ Գ. տարիները, նոր եւ քննական, հեղինակին խոստման համաձայն. որոնց համար կը մաղթենք հեղինակին յաջողութիւն, առաջնոյն առաւելութիւններուն՝ մանաւանդ առաւելուն օժտուած գլուխ հանելու, որ սակայն շատ կնճիռներու եւ դժուարութիւններու կապուած է։

Ա. Պ.

ԱՇՈՒՂԻ ԿԱՐՕՏՆԵՐ. Կ.Պոլիս 1909։

Ստուգիւ կ'արժէ տալ բանաստեղծ անունը Յ. Գուլամճեանի։ Վայրկենական ու անցաւոր տպաւորութիւններ չեն, որ արտայայտուած են գեղեցիկ գրքոյկիս էջերուն մէջ, այլ հեղինակին նկարագիրն ու հոգին է որ կը ցոլանայ. գլխաւորաբար վեհութիւն ու գողտրիկ զգացում կը տիրեն ոտանաւորներէն մեծագոյն մասին մէջ, որ բանաստեղծին մելամաղձոտ գրչին տակ կարծես կը մարմնանան։ Դժբախտաբար գեկադանս ոճին մէջ ալ թաթխած է իւր գրիչը, թէպէտ մէկ քանի տողեր այս ուղղութեամբ վարակուած են, բայց ոչ ամբողջական ոտանաւոր մը։ Աւելի աչքի կը զարնէ ինչ ինչ այլանդակ բառերու յաճախ գործածութիւնը, որոնցմէ զերծ չեն ընդհանրապէս նորագոյն գրողները։ Այսպիսի բառեր պերճութիւն ու զարդարանք չելլալէ զատ, ասոնց խճողմամբը ոտանաւորին իմաստը մութ կը մնայ եւ ամբողջը կը նմանի շէնքի մը, որուն հիմը խախուտ է։ Ի՞նչ գեղեցիկ ու գգայուն է Լուսնակը վերնագրով բանաստեղծութիւնը, ուր պարզ կերպով կը նկարագրէ հեղինակը իւր տպաւորութիւնը, առանց խայտաբղէտ ու աչք խաղաեցընող գունաւորումներու։

Հ. Հ. Հ.

ԱՅԼԵՒԱՅԼ

ՄԱՆՈՒԷԼ ԲԺ. ՇԱՀԷՆԻՆ ՁԵՌԱԳԻՐԸ

Մանուէլ Շաշեան հայ հոյակապ բժշկին (ծն. 1775 Դեկտ. 25 — † 1858 Յունուար 9) ինքնագիր մէկ թուղթն է նմանահանութիւնս՝ ուղղուած 1854՞ին "Ամ յաջողեալապատիւ Հայր եղբեայ վէքիլ՞ վարդապետ„ Անտոնեան, զոր

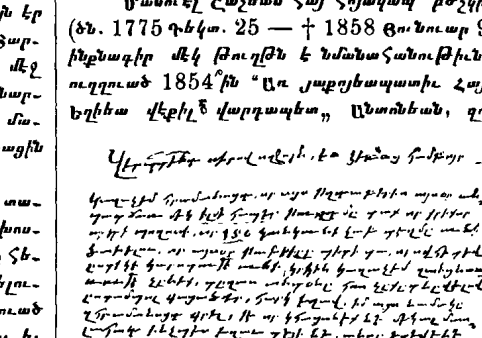

Օրթագիւղի Անտոնեան Հարց Դիւանէն առած եւ առաքած է մեզ հայ բժիշկներու յայտնի կենսագիր Դոկտ. Վ. Թորգոմեան։ Բժիշկ Մ. Շաշեանի կենսագրութիւնը ընդարձակ գծերով ծանօթ է արդէն Հանդէսի հին ընթերցողաց. Հանդ. Ամս. 1894, էջ 117—120։

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ — Ստեփան բժիշկ Դէորգեան. 353։
ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԱԿԱՆ — Պոնտական Ուսումնասիրութիւնք. 362։
ՄԱՏԵՆԱԳՐԱԿԱՆ — Ցուցակ հայերէն Ձեռագրաց Նորայազէտի. 368։ — Ցակոբ երէց կեսարացի. 371։
ՀՆԱԽՕՍԱԿԱՆ — Անտոնեան Հարց Մազաղաթեայ Աւետարանը. 374։
ԼԵԶՈՒԱԳԻՏԱԿԱՆ — Ամնայ գաւառաբարբառը. 376։
Աղեքսանդր Հ. Քալանթարեանի 30ամեայ Ծորելեանը. 380։
ՄԱՏԵՆԱԽՕՍԱԿԱՆ — Աւ. Տէր-Ցարութիւնեան, Պոռշեան եւ նրա զրական գործունէութեան արժէքը. 381։ — Գ. Վանցեան, Հայ հեղինակներ. 383։ — Կ. Ց. Բասմաճեան։ Նոր դասագիրք Հայոց պատմութեան. 383։ — Աշուղի կարօտներ. 384։
ԱՅԼԵՒԱՅԼ — Մանուէլ Բժ. Շաշեանի ձեռագիրը. 384։

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՂ ԵՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ԽՄԲԱԳԻՐ

Հ. ԲԱՓԱՅԷԼ Վ. ՊԱՐՈՆՅ

ՎԻԵՆՆԱ, ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆ

digitised by A.R.A.R.@